

NATO som helhed ikke påtager sig opgaven. Altså europæiske operationer kommer kun på tale, hvis NATO som helhed ikke påtager sig opgaven. I praksis vil de europæiske lande i sådanne situationer skulle trække på de fælles ressourcer, som NATO råder over.

Anvendelse af NATO-aktiver i europæiske operationer vil endvidere i disse tilfælde kræve en samlet stillingtagen i NATO, hvilket bekræfter NATO's – skal vi sige – overordnede rolle som Europas forsvarsorganisation.

Hvilke muligheder vil EU så få i fremtiden i forhold til NATO? NATO-topmødet anerkendte, at der vil være situationer, hvor det er EU, som leder en krisestyring. Det kan ske med eller uden brug af fælles NATO-aktiver og NATO-kommandostruktur. Det stemmer godt overens med de tanker, der allerede har været fremme i den europæiske debat, men der er endnu langt fra klarhed over, hvordan dette i praksis skal ske.

Vi må tage et skridt ad gangen. En endelig afklaring vil vi ikke se før senere i processen. Efter Det Europæiske Råds møde i Köln den 3. og 4. juni vil sagen ifølge NATO-topmødets beslutning igen komme tilbage til NATO. Det bliver formentlig på udenrigsministermødet i december. Det er et udtryk for, at den europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet vil blive udviklet inden for en solid NATO-ramme, og det er helt nødvendigt.

Der er peget på, at EU må have mulighed for at tage stilling til de militære sider af krisestyring. Der er et ønske om at se på, hvordan EU kan komme til at råde over beslutningsmekanismer og organisatorisk støtte, der gør dette muligt.

I NATO-topmødets beslutning ligger der en antagelse om, at NATO i de enkelte tilfælde vil være parat til at stille aktiver til rådighed for EU, men det vil være forkert at tro, at der heri ligger en automatik, for det gør der ikke. Det er klart, at ingen af de to organisationer kan diktere den anden organisation noget. Derfor bruges udtrykket, at der ligger en antagelse om, at NATO i de enkelte tilfælde vil være klar til at stille aktiver til rådighed for EU. Det er den sprogbrug, man har samlet sig om.

Jeg tror, at man i praksis vil se en forståelse udkrystallisere sig mellem de to organisationer af, hvordan man bedst håndterer sager, der opstår. Det vil være naturligt, at EU's nye høje re-

præsentant og NATO's generalsekretær udvikler et tæt og løbende samarbejdsforhold. Det er vigtigt, at forholdet mellem de to organisationer bliver præget af gennemsigtighed.

Indsatsen i Kosovo er med til at understrege, at Europa også i fremtiden kan komme til at stå over for problemer, hvor anvendelsen af militære midler kan blive nødvendig. Det er ikke teori, det er realiteter, og jeg vil da godt føje til, sorgelige realiteter.

Danmark er fuldt ud medlem af NATO og deltager helt og fuldt i NATO's arbejde på lige fod med øvrige medlemmer. Inden for EU er det danske forbehold uændret, og forbeholdet er en politisk realitet, som det selvfølgelig er den danske regerings pligt at administrere. Det kan ikke være anderledes.

Jeg vil gerne slutte af med at understrege, at vi med tilfredshed kan konstatere, at der efter NATO-topmødet nu er et godt grundlag for en styrkelse af den Europæiske Sikkerheds- og Forsvars Identitet, ESDI, inden for NATO-rammen. Det er der behov for, og vi har fra dansk side arbejdet på at opnå et positivt resultat, der kan bygges videre på.

Vi er fra regeringens side fuldt opmærksom på, at hvad der end kommer ud af denne proces, som nu går videre i de kommende måneder, må det ikke svække vores position og vores indflydelse i NATO.

Efter NATO-topmødets beslutninger er der lagt op til en bredere styrkelse af den europæiske krisestyringskapacitet, der bygger på et stærkere og anderledes forhold mellem EU og NATO. Regeringen støtter en udvikling af samarbejdet mellem EU og NATO. Det har mange facetter. Regeringens udgangspunkt er her helt selvfølgelig Amsterdamsktraktaten og protokollen om Danmarks stilling.

Danmarks fortsatte engagement i de europæiske organisationer, EU, NATO, OSCE, giver os gode muligheder for at være med til at præge udviklingen på et område, hvor vi i forvejen spiller en betydelig rolle på det fredsbevarende og det humanitære område. Her vil der i fremtiden også være brug for en dansk indsats, og vi vil være klar til at yde den.

Første næstformand (Birte Weiss):
Ordføreren for forespørgerne, Hr. Keld Albrechtsen.